

[NIERYM *sb m*

N sg nierym.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. rym.

1. *Wyrażenie niepoprawne, niezgodne z normą językową lub stylistyczną:* Także co vnás rožněmi słowy mowią/ przyšzedł/ przyžeglował/ przyiachął to po grécku i połaćinie iednym slowem możefz rzec/ a niebędzie żadnie brzmiało/ iáko się by namniéi vřzam niepodobá/ gdy niektorzy panu Chriřtuřowi do Hierufalem na ořielku więdzaiącemu mowią/ Błogosławiony ktory idźie w imię panřkié/ a ono iefli mu kto względem tego mowi/ ktory idźie/ žeto na ořielku iácháľ/ owřzéki to wnařzym ięzyku nierym/ aby kto na ořielku řzedł *MurzEwMat A4.*

2. *Nieprawda:* (*nagł*) Křiadz Rzymřki. (–) Tam ři duchownie przimuyá [*Komunię*]/ A s Kapłanem požiwaią. Bo zanie Kapłan przymuie/ Y Bogu to offiaruie/ To wiary niepfuie. (*nagł*) Pop Ruřki. (–) Nie rym ya myřla [!] ty wręcży/ Mařs řwa rřecz na dobrej piecży. *RozprKřiadza C3v.*

Cf RYM

FP